

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

IZNĀK KOPŠ

1950. GADA 29. MARTA

Nr. 140 (5679)

26.

NOVEMBRIS

CETURTDIENA

1987. GADS

Maksā 3 kap.

PSKP Centrālajā Komitejā

PSKP Centrālā Komiteja pieņēmusi lēmumu «Par sabiedriskās ēdināšanas un sadzīves pakalpojumu sfēras, tautas patēriņa preču ražošanas un otrreizējo izejvielu sagādes un pārstrādes kooperatīvu izveidošanas un darba pieredzi».

Šajā dokumentā atzīmēts, ka, pildot partijas un valdības lēmumus, partijas, padomju un saimnieciskie orgāni izvērsuši darbu, lai attīstītu kooperatīvās darbības formas. Līdz 1987. gada 1. oktobrim mūsu zemē bija izveidoti 8 tūkstoši kooperatīvu, kuros strādāja kopskaitā vairāk nekā 88 tūkstoši cilvēku. Tie saražojusi tautas patēriņa preces un snieguši iedzīvotājiem pakalpojumus par 134 miljoniem rubļu.

Tajā pašā laikā lēmumā norādīts, ka iespējas attīstīt kooperatīvās darba formas netiek pilnīgi izmantotas. Kooperatīvu ieguldījums iedzīvotāju nodrošināšanā ar precēm un pakalpojumiem vēl ir mazs. Mūsu zemes teritorijā tie attīstās ļoti nevienmērīgi, bet sevišķi gausi — laukos. Atsevišķi vietējie padomju un saimnieciskie orgāni ir inerti, tiem trūkst iniciatīvas un tie ar aizspriedumiem izturas pret pašu kooperatīvu izveidošanas ideju.

PSKP Centrālā Komiteja uzliek par pienākumu savienoto republiku komunistisko partiju centrālajam komitejam un ministru padomēm, partijas novadu un apgabalu komitejām, vietējiem padomju un saimnieciskajiem orgāniem atbilstoši PSKP CK 1987. gada jūnija Plēnuma prasībām veikt enerģiskus pasākumus, kas nodrošinātu kooperatīvo darba formu tālāku attīstību un lielāku to ieguldījumu preču resursu un pakalpojumu paplašināšanā katrā rajonā.

Radikāli jāuzlabo kooperatīvās kustības vadīšana, operatīvi jāatrisina jautājumi, kas tajā rodas, stingri jāievēro noteiktā kārtība attiecībā uz kooperatīvu izveidošanu un darbību, demokrātisko pamatu attīstīšanu un sociālā taisnīguma principu nodrošināšanu tajos. Īpaša uzmanība jāpievērš kooperatīvu attīstīšanai tajās darbības sfērās, kurās netiek apmierināts pieprasījums pēc precēm un pakalpojumiem. Turklāt tiem nav jāaizstāj, bet gan jāpapildina valsts uzņēmumu tīkls.

PSRS ministriem un resoriem un savienoto republiku ministru padomēm izvirzīts uzdevums gādāt, lai pakļautie uzņēmumi aktīvāk izveidotu kooperatīvus, kas nelielās sērijās izgatavotu tautas patēriņa preces, izmantojot ražošanas atlikumus un vietējos resursus, un sniegtu iedzīvotājiem dažādus pakalpojumus. Paredzēts nodot kooperatīviem telpas, iekārtas un transporta līdzekļus, kas atbrivojas, uzņēmumiem pārejot uz darbu vairākās maiņās.

TASS

TIE bija svētki ar pamatīgu pārsteiguma efektu — tā vēlāk Jaunaglonā pavadīto dienu vērtēja lielākā daļa klātesošo. Reti kurais no pasākuma dalībniekiem šajā mācību iestādē iegriežas regulāri, lielākajai daļai tas bija pilnīgi jauns un pārsteidzošs notikums. Tagadējo Jaunaglonu ir grūti salīdzināt ar to, kāda tā bija pirms divdesmit vai pat desmit gadiem. Pirmkārt, mūsu rajona «kadru kalve» jau vairākus gadus ir pilntiesīgs rajona agrorūpnieciskā kompleksa loceklis. Otrkārt, tā ir ievērojami izmainījusies. Tieši tāpēc gandrīz trīs simti cilvēku vairākas stundas pēc kārtas gan kājām, gan autobusos krustu šķērsu izstaigāja un izbraukāja ciematā. Atcerējās, kā te bija agrāk, pētīja, kā ir tagad un, protams, uzzināja, kas būs nākotnē. Ar ko sāksim mēs?..

Sāksim ar jauno mācību korpusu, kas izmaksāja divus miljonus 100 tūkstošus rubļu un kuru Daugavpils vispārējās celtniecības trests nodeva ekspluatācijā tikai pirms nedaudziem mēnešiem. Attiecības ar celtniekiem ir aprīņojami lietišķas un darbīgas — kā tādas veidot, no jaunagloniešiem varētu mācīties arī citu mūsu rajona organizāciju vadītāji.

Nu jau aizmirsušies tie laiki, kad skola sagatavoja tikai meha-

nizatorus. Lūk, kādas specialitātes Jaunaglonā var apgūt tagad: plaša profila traktorists mašīnists, lauku ēdniecu pavārs, govju mehānizētās slaukšanas operators, jau trešo gadu darbojas lauku celtnieku grupas (mūsu rajona celtniecības organizācija droši vien ar kadriem ir apgādāta, ja šoruden te mācības uzsāka tikai divi rajona astoņgadīgo skolu absolventi), skolā sagatavo visu kategoriju autovadītājus (ar 1. janvāri arī D kategorijas), autoatslēdzniekus, kopā ar rajona patērētāju biedrību tiek veidota arī maizes cepēju grupa.

Kopš pastāv Jaunaglonas profesionālā tehniskā vidusskola, un tas ir četrdesmit septiņi gadi, tā sagatavojusi tautas saimniecībā 14 250 speciālistus. Viņu vidū ir tagad jau visā republikā labi pazīstami lieliski darba darītāji, piemēram, Virgīnija Putāne, Dionīsijs Subņikovs, Juris Pastars un daudzi citi. Ar bagātu zināšanu pūru savu mācību iestādi atstāj arī mūsdienų jaunieši. Vēl jau gan dzird runājam, ka jaunie esot nevarīgi kā kakēni. Un tāpēc griežas jautāt — vai tie gudrie aizrādītāji vienmēr tik gudri bijuši? Gan jau arī kļūdījās, ciniņās ar neveiksmēm...

Lieliski iekārtoti kabineti teorētiskajām nodarbībām, plašas un gaišas laboratoriju telpas paver iespējas ne tikai apgūt zinā-

● Agrorūpnieciskais komplekss

AIZMIGUŠI apatie un neapartiē tirumā. Arī rudzu lauki un pļavas iesnaudušies ziemas priekšnojautās. Mālaini un smilšaini, akmeņaini un gludi, kalnaini un līdzeni tirumi visā Latvijā guļ. Arī cilvēki liekas tādi pierimuši. Steiga palikusi tur pamalē — aizgājušajās vasaras un rudens dienās.

20. novembrī rajona agrorūpnieciskā kompleksa darbinieki svinēja savus svētkus. Uz svinībām tika aicināti kolhozu un padomju saimniecību vadītāji, galvenie speciālisti, visu agrorūpnieciskā kompleksa uzņēmumu un organizāciju pārstāvji. Notikuma vieta — Jaunaglonas 58. profesionālā tehniskā vidusskola.

SVĒTKI AR PĀRSTEIGUMA EFEKTU

šanas, bet paralēli mācībām arī strādāt. Ir vairākas idejas. Piemēram, kolhoziem un padomju saimniecībām tiek piedāvāts par minimālu maksu remontēt arklus, kultivatorus, sējmašīnas un citu augsnes apstrādes tehniku. Divējāds labums — gan saimniecībām liekas klapatas no kakla nost, gan audzēkņiem nevajag desmit reizes pēc kārtas vienu un to pašu agregātu skrūvēt. Otrs piemērs — Daugavpils vispārējās celtniecības trests ar lielu prieku atbalsta jaunagloniešu ideju atliet gipša plāksnes, kas tik ļoti vajadzīgas ēku apdarei. Ar to nodarbošies topošie lauku celtnieki. Jau izgatavotas matricas, iedalīti gipša fondi. Redz, cik ātri var nokārtot šādus jautājumus!

Lai izstāstītu visu, ko Jaunaglonas ciemiņi savā svētku dienā pieredzēja un pārdzīvoja, mums atvēlētās vietās laikrakstā būtu daudz par maz. Tagad tikai atstāstīšu dažus nejauši noklausītus izteikumus. «Kas to būtu domājis, ka reiz te dzīvos tik lepnī. Mēs savā laikā tehniku tikai kolhozā dabūjām redzēt, bet mācījāmies no plakātiem...». «Savākus kopā savus mopēdistus, kas ik dienas visu ciematu pilnu pierkšķina, un atvedīšu, lai pa-

skatās, kā nodarbojas motosporta sekcija. Garantēju, ka pēc laika viņi visi būs klāt mācīties!». Nu ko, iespējams ir...

Bet atgriezīsimies pie lauksaimnieku svētkiem. Sen rajonā nav bijusi tik sirsniņa un jautra lauku lauzu saiešana. Visi labi gāja pie sirds — gan sabiedriskās ēdināšanas rajona uzņēmumu sarūpētais mielasts, gan Jersikas lauku kapelas lustīgā mūzika, gan rajona kultūras nama viru vokālā ansmbļa dziesmas (jā, beidzot arī mūsu rajonā vīrieši rāda, ka prot skanīgi dziedāt). Protams, patika arī estrādes solistes Māras Krievkalnes eksprešīvā uzstāšanās.

Nez, vai tagad ir vērts atstāstīt visu, kas pēc scenārija bija paredzēts un arī notika plašajā zālē. Piebildīšu tikai to, ka tika izanalizēta aizvadītā lauku darbu sezona, runāts par veiksmeš un neizdarībām. Republikas lauksaimniecības teicamnieka nozīmīti saņēma Raiņa kolhoza galvenā agronome Anastasija Djubina un kolhoza «Rīts» galvenā zootehniķe Jevgēnija Romanovska. Bet orķestrim tušu nācās spēlēt daudz reizes, jo dažādus apbalvojumus saņēma arī citi kolhozu un padomju saimniecību speciālisti. Lauksaimnieku svētki izdevās!

L. STRODE

ATTELOS:

- smaržīga un ļoti garšīga bija maize no šī gada ražas;
- Jaunaglonas 58. PTV direktors N. Leonovs viesus iepazīstina ar savu saimniecību.

J. SILICKA foto

● Skolu reformu — dzīvē!

● Šodien tiekas Latgales zonas pedagogi

PSRS un Latvijas PSR tautas izglītības likumdošana regulē sabiedriskās attiecības tautas izglītībā, lai maksimāli apmierinātu padomju cilvēku prasības un socialistiskās sabiedrības vajadzības bērnu un jauniešu kā Padomju valsts pilsoņu, aktīvu komunisma cēlāju izglītošanā un komunistiskajā audzināšanā, lai veidotu vispusīgi un harmoniski attīstītu personību, nodrošinātu tautas saimniecību ar kvalificētiem kadriem un speciālistiem.
Latvijas PSR tautas izglītības likuma 1. pants.

Mācām un mācāmies

M. VOLKOVA,
rajona tautas izglītības
nodaļas metodiskā kabineta
vadītāja

Lai tālāk pilnveidotu pārvaldes sistēmu tautas izglītībā, Latvijas PSR Skolotāju kvalifikācijas celšanas institūts organizē zonālos seminārus tautas izglītības darbiniekiem. Šodien Preiļos pulcējas Daugavpils un Rēzeknes pilsētu, Krāslavas, Ludzas, Balvu, Jēkabpils, Daugavpils un Rēzeknes rajonu izglītības darbinieki. Viesi tiksies ar rajona vadošo organizāciju pārstāvjiem, noklausīsies lekciju par aktuāliem uzdevumiem tautas izglītības nodaļu darba pilnveidē, kuru nolasi Latvijas PSR Skolotāju kvalifikācijas celšanas institūta katedras vadītājs, fizikas un matemātikas zinātņu kandidāts Oļģerts Sametis.

Latgales zonas izglītības darbinieki apspriedis aktuālas problēmas PSKP XXVII kongresa direktīvu skatījumā — par nepārtrauktās izglītības realizāciju, darba operatīvātes un intensitātes paaugstināšanu, orientāciju uz aktuālu uzdevumu risinājumu, par darbinieku aktivitātes radošo potenciālu, kompetenci, darba izpilddisciplīnu un tehnoloģisko disciplīnu.

Priekšējās apmaiņā preiļiešu stāstīs par sava darba stilu un metodēm, darba plānošanu, analītisko darbu, vispārīgā izglītības skolās iekšējās kontroles inspekcijām, par labākās pedagoģiskās pieredzes izziņāšanu, popularizēšanu un ieviešanu, par pedagoģiskās darbības pašanalīzi.

Lai nodrošinātu PSKP XXVII. Latvijas KP XXIV kongresu, PSKP CK janvāra (1987. g.) un jūnija (1987. g.) Plēnumu lēmumu, VLKJS XX un Latvijas PSR 5. skolotāju kongresa lēmumu un ieteikumu par skolu reformas prasību izpildi, ņemot vērā rajona perspektīvo darba plānojumu un konkrētās mūsu problēmas, 1987./1988. mācību gadā Preiļu rajonā par galvenajiem izvirzīti šādi uzdevumi:

1. Palielināt skolēnu ideoloģiskās, internacionālās un patriotiskās audzināšanas iedarbīgumu, veidojot jauniešos aktīvu dzīves pozīciju, pareizus rīcības motīvus.

2. Mērķtiecīgi mācību procesā veikt skolēnu mācīšanas metožu, prasmju un iemaņu attīstīšanu, nodrošināt radošu pieeju programmu izpildē.

3. Nodrošināt skolēnu fiziskās audzināšanas darba aktivizēšanu skolās, visu skolēnu sistemātisku, aktīvu un apzinātu iesaistīšanos fiziskās kultūras un sporta pasākumos.

4. Skolā, ģimenē un vecāku darbavietās nodrošināt veselīga dzīvesveida propagandu, veidojot pareizus tikumiskos principus, noturīgas tradīcijas, mērķtiecīgu sadarbību ar bāzes uzņēmumiem.

5. Pārskatīt skolēnu organizāciju darbu, to pedagoģisko vadību — atbilstoši VLKJS XX kongresa prasībām, PSKP CK ģenerālsekretāra M. Gorbačova ieteikumiem.

6. Veikt iedarbīgus pasākumus rajona izglītības iestāžu sanitāri higiēniskā stāvokļa, skolēnu ēdināšanas uzlabošanā, skolu pārti-

kas bloku tehniskā nodrošinājuma pilnveidošanā.

Rajona TIN metodiskā kabineta darbinieku uzmanības centrā ir darbs ar priekšmetu metodisko apvienību vadītājiem — aktīva apmācība, semināru, konferenču un citu pasākumu organizēšana. Skolās izziņām, veidojam un popularizējam rajona skolotāju pieredzi. Un vēl — šoruden esam uzņēmuši jau divas deleģācijas: Dobeles rajona skolu latviešu valodas un literatūras, skolotājus un Lietuvas, PSR Utenas rajona skolu direktoru vietniekus mācību un audzināšanas darbā.

Skolās vērojam, kā tiek īstenotas jaunās mācību programmas, kā skolotāji strādā mācību stundās, kā veic mācību un audzināšanas darbu. Skolēnu zināšanu kvalitātes kontrolē palīdz gan Latvijas PSR Izglītības ministrijas, gan rajona TIN sagatavotie kontroldarbi, olimpiādes, arī eksāmenu organizācija.

Svarīgs uzdevums mums ir darbs ar skolu vadošajiem kadriem — direktoriem, viņu vietniekiem. Allaž uzmanības centrā ir pedagoģu kvalifikācijas paaugstināšana. Arī pašlaik grupa skolotāju mācās tehnisko mācību līdzekļu izmantošanas kursos Rīgā.

Strādājot pārvaldes sistēmā, īpašu siltumu un pateicību izjūtam par tiem skolotājiem, kuri gatavo atklātās stundas, referātus, ziņojumus, kuri veic pašizglītības darbu un māca to darīt arī skolēniem.

Nobeigumā gribu lūgt visas rajona organizācijas, kuras ir saistītas ar skolām, savu darba plānojumu saskaņot ar rajona TIN metodisko kabinetu. Tad mēs varēsim sekmīgi atrisināt jautājumus par mācību stundas neaizskaramību, par skolotāja neatraušāno no viņa tiesajiem pienākumiem. Isi: pasākumu skaitu samazināt, bet krasi celt šo pasākumu kvalitāti un efektivitāti.

Rajona tautas izglītības nodaļas vadītājs J. Lazda sarunājas ar Gaiņu astoņgadīgās skolas direktori A. Roni (attēlā no kreisās), Preiļu vakarskolas direktori V. Joksti, Galēnu, Gailišu un Silajāņu astoņgadīgo skolu direktoriem A. Šabrāni, L. Upenieci un A. Arakčajevu.

Leņingradas 307. vidusskolas skolotājs novators Jevgeņijs Iļjins kārtēja paraugstundā jeb sarunā, kurā šoreiz piedalās Preiļu rajona krievu valodas un literatūras un latviešu valodas un literatūras skolotāji, kā arī pedagogi no Murmanskas un Odesas.

Jaunatnes audzināšanas problēmas bijušas aktuālas vienmēr. Un jau ceturto gadu cenšamies īstenot skolu reformu. Skaidrs arī, ka labās ieceres realizējas lēni. Kāpēc? Skolu reformai nav radīta vajadzīgā bāze — gan materiālā, gan organizatoriskā. Radikāls lūzums šajā darbā, acīmredzot, šagaidāms pēc Vissavienības skolotāju kongresa.

Kā strādā, par ko norūpējušies mūsu rajona pedagogi? Lūk, viņu atbildes!

J. LAZDA, rajona TIN vadītājs:

— Šodien noteicošais ir cilvēka faktors. Jā, cilvēcība! Vārda vistiešākajā nozīmē. Mēs, piemēram, gribam izskaust vārdu «inspektors», jo tam tāda oficiāla un biedējoša pieskaņa. Kāpēc tik daudz inspicēt? Dosimies uz skolām palīdzēt. Un to darīs pieredzes bagāti un prasīgi metodiķi. Tālāk — lai palīdzētu, ir jāzin, kurā jomā ir grūti. Tāpēc katrā rajona skolā noteicām tā saukto problēmu koeficientu. Ņemām 19 galvenos rādītājus un vērtējam — cik punktu katram (jo problēma sāpīgāka, jo šo punktu vairāk). Protams, vienu situāciju vairāki cilvēki var novērtēt ar dažādu punktu skaitu (cik nu kuram šī problēma liekas aktuāla), taču praksē pierādījās, ka vairumā gadījumu konkrēta stāvokļa novērtējumi bija līdzīgi. Pašreiz vislielākie problēmu koeficienti ir Rudzētu un Aglonas internātskolām, rajona bērnu un jauniešu sporta skolai. Tātad šiem kolektīviem jāpalīdz daudz un nekavējoties.

Šis koeficients palīdz regulēt arī rajona tautas izglītības nodaļas darbinieku slodzes — redzam, cik ērts vai salīdzinoši labs ir viens vai otrs darbiniekam uzticētais objekts. Pedagoģam jāstrādā radoši.

vums: panākt, lai skolā un ģimenē pusaudzīm izvirza vienādas prasības. Diemžēl gadās arī tādas ģimenes, kuru ietekme uz bērnu ir pretrunā ar skolas centieniem.

Bērnu audzināšanu Suhomlīnskis pielīdzina stāda kopšanai — zieda skaistums atkarīgs no stādīna aprūpēšanas. Audzinot cilvēku, viņam jāvelta ļoti daudz

Uzplaiksnījumi

Tas iespējams, ja regulāri gūst spīlgtus iespaidus, tiekas ar interesantiem cilvēkiem. Tāda mums bija tikšanās ar Leņingradas 307. vidusskolas pedagogiem. Un ne tikai šī. Faktiski jau katrā diena nes kaut ko jaunu.

T. VELEČKA, inspektore metodiķe:

— Līdz šim manā darbā par galveno tika uzskatīta kontroles un analītiskā pētnieciskā funkcija. Taču tagad arvien lielāku vērtību vēlam savstarpējās saskarsmes kultūrai un patiesi cilvēciskai attieksmei pret pedagogu.

DZ. SMUKSTE, inspektore metodiķe:

— Uz skolu tagad eju nevis pedagoga veikumu kritizēt, bet gan skolotājam iespējami vairāk palīdzēt. Pedagoģa darbu nevērtējam pārāk sīkumaini. Cenšamies saskatīt galveno, būtisko, kas nodrošina vēlamu rezultātu.

V. KARPUSENKO, metodiķe inspektore:

— Cenšos risināt jautājumus, kas saistīti ar jaunās paaudzes nodarbinātības problēmām. Uzde-

vienu mūļa un nogurdinoša darba.

V. VAGALIS, inspektors metodiķis:

— Sogad palielinājies to vidusskolas absolventu skaits, kuri aiziet strādāt tajā specialitātē, kuru apguvuši darba profesionālās apmācības stundās (sacītais attiecas uz 50 procentiem absolventu). Neesam vēl panākuši, ka vidusskolas absolventi aiziet strādāt lopkopībā.

Nepieļaujami gausi risinās jautājums par materiālās bāzes pilnveidi darba profesionālai mācīšanai un apstākļu radīšanai sabiedriski lietderīgā ražīgā darba normālai organizēšanai. Šajā jomā nav vajadzīgā atbalsta no bāzes uzņēmumiem un saimniecībām.

V. AKMANE, inspektore metodiķe:

— Mans darba lauks ir bērnu tiesību aizsardzība. Un jāatzīst, ka mūsu rajonā šajā jomā daudz jāpadara — pašreiz uzskaitē ir vairāk nekā simts nelabvēlīgu ģimeņu.

Materiālus publicēšanai sagatavoja K. PRIEDITIS

● Agrorūpnieciskais komplekss: sociālistiskās sacensības līderi

I KVIENA rajonā parasti ir dažas tādas saimniecības, kas atrodas labi tālu no centra un tāpēc priekšniecības un augstu komijsu netraucētas dzīvo vienā mierā. Gadu gadiem, līdz vienā jaukā dienā rajonā pamana, ka tur kaut kas nav kārtībā.

Pirms pāris gadiem līdzīga situācija izveidojās arī kolhozā «Rīts». Nomainīja priekšsēdētāju, Februārī būs divi gadi, kopš saimniecību vada Vladislavs Vaivods. Vai nu tas ir viņa nopelns vai nē, bet slauc tagad saimniecībā vairāk, vairāk ražo gaļas, arī graudaugu ražas divu gadu laikā pieaugušas par desmit centneriem.

Lūk, daži pierādījumi. Kolhozu un padomju saimniecību vidū savā ekonomiskajā zonā kolhozs «Rīts» kļuvis par uzvarētāju sociālistiskajā sacensībā par lopu ziemošanas sekmīgu norisi un lopkopības produktu ražošanas un iepirku-

ma palielināšanu 1986. — 1987. gada ziemas periodā. Par triju ceturkšņu rezultātiem gaļas ražošanas palielināšanā saimniecībai trešā vieta rajonā un celojošais vimpelis. Oktobra svētku priekšvakarā kolhozs saņēma partijas rajona komitejas un rajona izpilddomniešanas Goda rakstu un pleiņas lentu pie karoga par uzvaru darba stafetē, kas bija veltīta Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienai.

Gatavojoties intervijai ar kolhoza «Rīts» priekšsēdētāju Vladislavu Vaivodu, biju pārliecināta, ka runāsim par panākumiem un sasniegumiem, par atjaunošiem. Taču priekšsēdētāja un apmierinājuma priekšsēdētāja stāstījumā bija daudz mazāk nekā gaidīju. Viņš runāja par problēmām un neveiksmēm, daļiņas pārdomās — ko tad īsti nozīmē saimniekot kolhozā astoņdesmito gadu otrajā pusē. Ieklausīsimies priekšsēdētāja spriedumos arī mēs. Vairbūt piekritīsim, vairbūt iebildīsim...

Latvijas KP rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs (no kreisās) pasniedz kolhoza priekšsēdētājam V. Vaivodam partijas rajona komitejas un rajona izpilddomniešanas Goda rakstu un pleiņas lentu pie saimniecības karoga.

No apburtā loka — lēnām un pamazām

«MĒS GRIBAM TIKAI GODĪGU ATTIEKSMI PRET SEVI»

— Nu kas tā par lietu, un cik ilgi šitā ies? Nīkojas kā grauzīgas jaun kundzes... — priekšsēdētājs ir pamatīgi sapicis. — Sabojājās sūknis, ferma jau kopš sestdienas bez ūdens, bet meistari no Preiļiem nemaz netaisās braukti. Viņiem, redz, neesot rezerves daļu... Vai tas nozīmē, ka lopiniem jāpāciešas līdz piektdienai, kad dabūsim sūknī? Mēs jau paši varam rezerves daļas sameklēt, lai tikai atbrauc un saremontē.

Ar telefona sakariem arī tūris posts. Zvanu, piemēram, uz agrorūpniecisko apvienību, bet dzirdamība tāda, itin kā runātājs būtu otrā zemeslodes pusē. Sakarņieki atsakās ko līdzēt, jo centrāle veca. Taisnība jau ir, vajag būvēt jaunās telpas. Ļoti cerējām, ka nākamajā gadā sāksim celt piebūvi kantorim. Kā saka, radusies nepieciešamība, jo nav taču ne krājīkases, ne medpunkta. Par agru priecājamies — projektu neuztatsīja. Atkal viens gads aiziet tukšā...

Mums jau daudz nevajag, tikai godīgu attieksmi pret sevi. Vairbūt tieši tāpēc atteicāmies no «Agrokimijas» palīdzības. Kamēr šie atbrauc no Preiļiem, kamēr iesūpojas, diena jau pāri pusei. Pēc brīža viņi brauc mājās. Bet norīkojuma lapās nekautas rakstīt pilnu darba dienu. Šogad tūri ļoti iztikām pašu spēkiem.

Klausījos šajā priekšsēdētāja monologā un domāju, ka viņam ir taisnība. No zemnieka jau vienmēr ir prasīta atbildība. Par katru gaļas un piena kilogramu, par katru graudu centneru. Kas gan būtu, ja laukkopis ražas novākšanas laikā agrā pēcpusdienā liktu darba rīkus pie malas un ietu atpūsties? Gadsimtu gaitā uzskatīts zemes spēks viņam neļauj tā darīt, tur cieši pie sevis līdz vēlaj vakara stundai. Tad kāpēc vaļošanās tik viegli pieļauj citi?

Tiesa, pirms pāris gadiem arī «Rītā» bija jūtama zināma lākskošanās. Nevar simtprocentīgi apgalvot, ka tagad viss ir vislabākajā kārtībā, taču cilvēki ir pār-

liecinājušies, ka maizi var izaudzēt arī bez lielās zinātnes palīdzības. Soruden pat rudzu tūrumi atsevišķās vietās deva pāri 40 centneriem no hektāra, un iegūt 35 centnerus nav nekāda māksla, var iztikt bez intensīvajām tehnoloģijām.

Sarunas laikā Vladislavs Vaivods vairākkārt uzsvēra, ka svarīgākais ir cilvēku apziņas līmenis, viņu attieksme pret pienākumu. Labs piemērs saimniecībā ir sasniegumi cukkopībā. Nozari vada Vladislavs Sudņiks. Viņš ir gan fermas pārzinis, gan veterinārais ārsts, gan ciltsliešu zootehniķis. Priekšsēdētājs saka — domājot cilvēks, tāds, kādam jābūt šodienas speciālistam. Sudņika vadībā Grāveru cūku fermā šogad rekonstruēti lopbarības cehs, trijos korpusos izdarīts kapitālais remonts. Fermā mehānizēta visa barības sadale. No sešpadsmit kādreiz te strādājošajiem tagad palikuši tikai astoņi (no tiem četri vīrieši), un lieliski tiek ar visu galā.

CILVĒKI SAKUSI DOMĀT

Kā mēs līdz šim saimniekojam? Manuprāt, atbildi uz šo jautājumu tagad meklē ne vien saimnieciskie vadītāji, bet arī ierindas kolhoznieki. Un visi ir vienprātīgi, ka strādājām, kā saka, ar plašu vērienu — pat rubļus neskatījām, kur nu vēl kapeikas. Valsts taču tik bagāta! Arvien stabilāk pēdējo gadu laikā kolhoznieku ikdienā ienāk jēdzieni kolektīvais darbuzņēmums un saimnieciskais aprēķins. Līdz ar to arī nepieciešamība domāt. Lūk, piemērs.

Iesalnieku slaucamo govju novietnē strādāja deviņpadsmit lopkopji. Un visi bija noskrējušies slapjām mugurām. Pagājušajā gadā tur leviesa saimniecisko aprēķinu. Samazinājās strādājošo skaits, aizgāja dienas sargi, arī viena maīņas slaucēja negribēja strādāt jaunajos apstākļos. Tagad lopkopji saņem lielākas algas, no katras govīs slauc par 96 kilogramiem piena vairāk nekā pagājušajā gadā. Arī kolektīvs kļuvis salīdzināms un draudzīgāks. Iesalniekos sprīzē, ka arī traktora štata vienība esot lieka, paši tikšot ar darbiem galā. Tātad cilvēki domā, viņiem vairs nav vienaldzīgi rezultāti.

Pagājušajā gadā kolhoza izmēģināja vēl vienu lietu — šī gada uzdevumu plānošanu uzticēja pašiem lopkopjiem. Protams, fermām uzdevumus pievadīja saimniecības vadība. Kā strādāt slaucējām, to lēma paši lopkopji. Viegli tas nenācās, bija daudz strīdu. Taču rezultāts apmierināja — uzdevumi tika sadalīti reāli.

Lopkopju padomes ziņā nodota arī nopelnītā sadale. Agrāk visas sūdzības par nopelnītām prēmijām un samazinātiem koeficientiem bira pār grāmatvežu un ekonomistu galvām. Tagad paši tiek ar visu galā.

Pirmie soli nav viegli. Janvārī kolhozs pāriet uz pilnīgu saimniecisko aprēķinu. Lai cilvēki saprastu, ko tas nozīmē, jānācās.

Pirmie jaunās saimniekošanas būtību sākuši apgūt mehanizatori. Brīnās, cik interesantas lietas viņiem atklāj ekonomisti.

Drīz mācības uzsāks lopkopji. Arī viņiem pirmās nodarbības vadīs ekonomisti, vēlāk nozaru vadītāji. Priekšsēdētājs uzskata, ka saimniecībā ir spēcīgs eko-

las un dārzenu audzēšana. Tātad pamatā ir cūkas un govīs, tur arī plānus palielina no gada gada. Skaidrs, lai kaut kā tiktu uz zāļa zara, kolhoza visus spēkus veltī tieši šim nozārem. Bet nelaimīgie kāposti un gurķi, kā tautā saka, ir piektais ritenis.

Paradoksāla situācija veidojas ar kartupeļiem. No kolhoza tos rudenī ved vai nu uz Preiļiem vai uz Aglonu, bet ziemā no turienes savukārt uz Līvāniem. Tāpat arī ar citiem dārzeņiem. Ko citu lai dara, ja Līvānos nav noliktavu, kur izaudzēto uzglabāt? Vairbūt izeja meklējama sakaros ar rūpniecības uzņēmumiem? Soruden strādnieki brauca uz kolhozu novākt kartupeļus, līdz ar to arī sevi pilnībā apgādāja. Vairbūt ar uzņēmumiem varētu slēgt līgumus? Labums gan kolhozam, gan pilsētniekiem, kuru ēdības būtu nodrošinātas ar dārzeņiem.

Kremt jau arī citas netaisnības. Līnu audzētājam saimniecībā valsts pretim dod spēkbarību. Dārzenu audzētājiem — nekā. Kur izraut specializēto transportu dārzenu pārvadāšanai? Kamēr tiek līdz veikalam, prece vasaras laikā jau sen savītuši, bet ziemā — sasaluši... Kur tas redzēts, ka citi dārzenu audzētāji iztiek bez noliktavām?

KONCERTS

SESU STUNDU GARUMA

Jersikā no seniem laikiem mīļākie dziesmu un deju. Kas tad saimniecībā ir šodien? Ir koris, ir ansamblis, pūtēju orķestris, lauku kapela, dramatisks kolektīvs, jauniešu deju kolektīvs, bērnu deju kolektīvs, bērnu dramatisks kolektīvs. Bet nav? Nav paša galvenā — kultūras nama. Ik dienas kolhoza autobuss ar pašdarbniekiem brauc uz Līvāniem, kur bagātie rūpnieki savās telpās uz pāris stundām ielaiž «nābago» lauku radus». Kolhoza vadību māc dziļās šaubas par to, vai pārejot uz pašfinansēšanu, saimniecība būs spējīga kultūras namu tik drīz uzbūvēt... Cilvēki ir tiesīgi jautāt, kāpēc klubus būvē tur, kur nav pašdarbnieku? Vairbūt vajadzētu otrādi?

Reizi gadā kolhoznieki salasās kopā, lai noskatītos, ko rādīs pašdarbnieki. Soruden tāda reize bija lauksaimnieku svētkos, kad Līvānu stikla fabrikas klubā rītiēši ballējās veselās sešas stundas. Dziedāja, dejoja, spēlēja teāteri. Ar tādu pat centību, ar kādu rudzus plāva vai skābarību gatavoja. Vārdu sakot — sviedriem vaigā. Kolhozā nekāds brīnums nav, kad mehanizatoram, kurš nogrēkojies, lielākais soda mērs ir aizliegums pāris mēnešus piedalīties mēģinājumos.

Vaivods jau nu gan nav tas priekšsēdētājs, kurš, kā saka, viegli metīs plinti krūmos. Reizēm jau apskrienas dūša ar nējēdzībām cinoties. Bet tas tikai uz laiku. Kopumā taču viss mainās uz labo pusi. Kaut arī lēnām un pamazām.

L. STRODE
J. SILICKA foto

Brūveru nobarojamo jaunlopu fermas lopkopes Serafima Lipatova un Bronislava Ozoliņa ir čaklas un prasmīgas darba darītājas, Oktobrī viņu aprūpētie telņi pienēms ik diennakti dzīvsvārā vidēji par 645 gramiem. Tas ir viens no labākajiem rezultātiem kolhozā «Rīts».

Saimniecībā liela uzmanība pievērsta lauksaimniecības tehnikas uzglabāšanai. Uztiēto inventāru uzglabāšanai ziemas apstākļos labi sagatavojis mehanizators Jānis Brūvers (no labās). Attēlā viņu redzam sarunā ar tehnikas laukuma pārzini Arvīdu Birzāku.

Piedāvā rajona bibliotēka

Izdevniecība «Avots» laidusi klajā krājumu «Nacionālās neatkarības cīņi» politiskie portreti». Tajā ievietoti apraksti par nacionālās atbrīvošanas kustības darbiniekiem: M. Gandiju, Dž. Neru (Indija), K. Nkrumi (Gana), A. Kabrolu (Gvinejas Bisava), F. Fanomu, H. Būmedjanu (Alžīrija), A. Sukarno (Indonēzija), A. Neto (Angola), P. Lumumbu (Kongo) un citiem.

Krājumā «Latvijas sievietes cīņā par sociālismu» ievietoti isi dokumentāli apraksti par Latvijas Komunistiskās partijas ieviešanas darbiniekiem, Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas, pilsoņu un Lielā Tēvijas kara dalībniekiem, sociālisma un komunisma cēlājiem.

Par PSRS savienoto republiku karogiem un ģerboniem stāsta grāmata «PSRS ģerboni un karogi». Teksts paralēli latviešu, krievu valodās.

Monikas Zīles darba «Mēs visi kopā» (skicējums ar atkāpēm) centrā — Latvijas KP Rīgas rajona komitejas pirmās sekretārs Visvaldis Stērns. Autore stāsta par komunistu, partijas darbinieku devumu cilvēku rosināšanā būt īstiem savas valsts un dzīves saimniekiem. Tāpēc aprakstam cauri vijas atkāpes, kas stāsta par cilvēkiem, ar kuriem saskaras rajona komitejas sekretāra ceļi un darbība.

Sajā sērijā iznākusi arī grāmata «Būt zemes saimniekam». Kādās ir lauksaimnieciskās ražošanas intensifikācijas un paaugstinājuma sviras? To dialogos ar republikā pazīstamiem saimniecību vadītājiem cenšas noskaidrot žurnālisti J. Teičāns, N. Rubenis, M. Ikale, M. Zīle un E. Hānbergs.

Izdots mācību līdzeklis padomju saimniecību strādniekiem un kolhoziekiem — «Ražošanas intensifikācija kolhozos un padomju saimniecībās». Atbilstoši PSKP XXVII kongresa lēmumiem iztirzāti lauksaimnieciskās ražošanas pamatfaktori: zinātniskā tehniskā progresa paātrināšana, darba ražīguma celšana, resursu taupīšana, fondatdeves palielināšana, kvalitātes uzlaboša-

na, vadīšanas pilnveidošana, nacionālā dabas resursu izmantošana. Parādīta darba kolektīvu sociālo faktoru nozīme intensīvas attīstības tempu paātrināšanā.

Sērijā «Jums, vecāki» iznākusi A. Makarenko «Grāmata vecākiem». Tā ir publicistiskās daiļliteratūras sacerējums, kas vēltās problēmām, kuras saistītas ar ģimeni un bērnu audzināšanu. Grāmata atklājas A. Makarenko pedagogiskie uzskati, viņa vērojumi, pārdomas, atziņas par bērnu rakstura un rīcības veidošanu, par sadzīves un režīma organizēšanu ģimenē.

Rakstu krājumā «Sociālistiskie svētki un ieražas» analizētas Padomju Latvijas un kaimiņu republiku sociālistiskās darba un sadzīves ieražas mūsdienās, doti praktiski ieteikumi to pilnveidošanā.

Grāmata «Atturība + aizliegums» vēltā aktuāliem žūpības un alkoholisma apkarotāšanas jautājumiem. It īpaši šo negatīvo parādību profilaksei. Tajā analizēti tiesiskie līdzekļi, kurus iespējams efektīvi izmantot cīņā pret žūpību un alkoholismu.

Sērijā «Veselības bibliotēka» iznākusi A. Hēlda brošūra «Vairogdziedzera slimības». Tajā mūsdienai skatījumā aplūkota vairogdziedzera fizioloģija un patoloģija.

Hugo Sterna grāmata «Namdaru un būvvaldnieku darbi» dots ievads koksnēs zinātnē, aplūkota koksnēs racionāla izmantošana ēku celtniecībā. Atsevišķās nodaļās stāstīts par kokapstrādes pamatiem, kokmateriālu savienojumiem un to pastiprinājumiem, pusfabrikātiem, konstrukciju ražošanu kokapstrādes uzņēmumos, sagatavošanu apdarei un apdari, par darbiem, kas veicami būvlaukumā, kā arī ēku koka daļu remontu.

Vidara Pekeļa grāmata «Kibernētiskā mozaika» ir autora iespaidi, atgādījumi, piezīmes, pārdomas, dzirdētais un redzētais — dažādi iemesli sarunām par kibernetiku. Grāmata palīdz vāji

sagatavotam lasītājam iepazīties ar visai aktuālo mūsdienas zinātnes virzienu — kibernetikas tapšanas loģiku, kā arī parāda, kādas ir tās izmantošanas reālās iespējas un robežas, stāsta par cerībām, kas ir piepildījušas vai sagādājušas vilšanos sakarā ar ESM ielausanos visdažādākajās saimnieciskās un intelektuālās darbības formās.

Viktors Timofejevs savā grāmata «Lauku clemats» aplūko mūsu republikas clematu veidošanas pieredzi.

Ausmas Belmaņes grāmata «No Leonardo līdz Pikaso» domāta vidusskolu vecāko klašu audzēkņiem ārpusklašu lasīšanai, tā izmantojamā arī mākslas vēstures fakultatīvajam nodarbībām. 21 apraksts iepazīstina ar izcilākajiem aizrobežu tēlotājas mākslas meistariem no renesanses līdz XX gadsimtam.

Rakstu krājumā «Grāmata latviešu sabiedrībā 1856 — 1870» apkopoti grāmatniecības un bibliotēku vēsturnieku apcerējumi.

Makša fon der Borns un Volfganga Kvinta grāmata «Makšķeršana» — populārākā un pilnīgākā makšķernieku rokasgrāmata.

Sērijā «Romāns — pagātnes liecinieks» iznācis J. Janševska grāmata «Dzimtene» ceturtais sējums: «Lauki un pilsētas». Tajā sniegta plaša lauku dzīves panorāma 19. gs. beigās posmā.

Zeiboltu Jēkabs, pats strādāmais par mājskolotāju un skolotāju, vairākos darbos pievērsies latviešu inteligences stāvoklim 19. gs. beigās un 20. gs. sākumā. Romānā «Liktenis» (1897) rakstnieks attēlo, kā studiju laiku pavadīja bagātnieku jaunā paaudzē, pretstāj rādītājam trūcīga jaunākā mērtieciģo tiekšanās pēc izglītības.

Dramaturga Paula Putniņa uzmanības centrā ir mūsdienai sociālie apstākļi, dzīves pretrunas, to ietekme uz cilvēku savstarpējām attiecībām, raksturu. Grāmata «Uzticības saldā nasta» iekļautas skatītājiem pazīstamas lugas: «Mūsu dēls», «Kāzas kāzās».

«Uzticības saldā nasta», «Pudūša», «Pie pukēm — kur ģimeņi pulcēties».

P. Putniņa otrajā grāmata «Es savos zābakos» iekļauta traģikomēdija 6 ainās ar 1 starpbrīdi.

Lugas darbība risinās kādā skolēnu kolektīvā, kur par cilvēka vērtību mērāuklu kļuvusi manta. Tāpēc arī galvenā loma traģikomēdijā piešķirta zābakiem — gan lētiem un praktiskiem, gan dārgiem (no ārzemē atvestiem). Autors groteskiem līdzekļiem parāda, cik neveiklas attiecības var veidoties starp bērniem un pieaugušajiem, ja cilvēkā zūd patiesās vērtības.

Izdevniecība «Liesma» laidusi klajā divus dzejoļu krājumus: Aleksandra Pelēča «Spītīgais osis» un Alberta Ločmeļa «Ābolkrōņi».

Sērijā «Piedzīvājumi, fantastika, ceļojumi» iznākusi krievu padomju rakstnieka Nikolaja Sudnika grāmata «Senā zīme».

Abhāzu rakstnieka Saladia Adžindžala grāmata «Jaunmēness nakts» iekļauti divi mūsdienīgu abhāzu rakstnieku darbi. Romāna «Saknes» darbības centrā ir jauns kalnietis, kas pēc ilgtiem ieslodzījuma pavadītiem gadiem atgriezies dzimtajā pusē, nolemj saraut saites ar noziedzīgo pagātni un uzsākt pilnvērtīgu dzīvi. Stāstā «Jaunmēness nakts» attēlota dramatiska divu nabadzīgu pušu un kņaza meitas draudzība, jauniešu un visas tautas cīņa pret muļžniekiem, par padomju varas nodibināšanu Abhāzijā.

Tautas ticējumus un paražas, kā arī etnogrāfiskās detaļas piešķir grāmatal spilgtu nacionālu kolorītu.

Izcilā dāņu rakstnieka M. Andersena — Nekses (1869 — 1954) romānā «Cilvēkberns Dites» redzam gan Dānijas piekrastes zvejniekus, gan arī Kopenhāģenas nabadzīgo ļaužu dzīvi. Visu romānu sasaista čaklās un pašizliecīgās Dites dzīvesstāsts, kurā jūtama rakstnieka dziļa cieņa un iekļūšana pret līdzcilvēku.

I. BATARAGA,

rajona centrālās bibliotēkas vecākā bibliogrāfe

TV VILNA

26. novembris. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Tautas mūzikas koncerts. 10.00 — TV — skolēniem. 10.30 — Sahistiem. 11.00 — Koncerts bērniem. 11.30 — Mākslas filmas «Džeks Vosmjorkins — amerikānis». 2. sērija. 12.35 — Dokumentālā filma «Azovas jūra». 13.25 un 18.00 — Zīnas. 18.15 — Moldāvijas PSR estrādes mākslinieku koncerts. 18.45 — Gādība par dzīvnieku pasauli ziemā. 19.15 — Televīzijas un radio pasta. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiķis». 21.40 — «Pārķartošāns starmētis». 21.50 — Mākslas filmas «Džeks Vosmjorkins — amerikānis». 3. sērija. 22.55 — Zīnas.

27. novembris. 9.00 — «Panorāma». 9.40 — Estrādes koncerts. 10.40 — Televīzijas un radio pasta. 11.25 — Dejo PSRS Tautas skatuves māksliniece I. Kolpakova. 12.35 — Mākslas filmas «Džeks Vosmjorkins — amerikānis». 3. sērija. 13.40 un 18.00 — Zīnas. 18.15 — TV — skolēniem. 18.50 — Dzied Lietuvas PSR Valsts Akadēmiskā operas un baleta teātra solists J. Ivanauks. 19.05 — Televīzijas forums. 20.00 — «Panorāma». 20.30 — Dienas ziņas (krievu val.). 20.35 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiķis». 21.40 — «Pārķartošāns starmētis». 21.50 — «Pa pārķartošāns celus». 22.45 — Zīnas. 23.00 — Mākslas filmas «Druņupe». 3. sērija. 0.05 — Estrādes koncerts. 0.35 — Dokumentālo filmu programma.

PĀRDOD zirgu. Zvanīt 21387.

Uz tava kapa klusi kritīs sniegs. Un nakti zvaiģznes saltu gaismu lies.

Tā gaisma, kura tavas sirds ir dota. Vēl ilgi, ilgi ar mums kopā ies. (H. Gālīns)

Izsakām dziļu līdzjutību piederīgajiem, ALBERTU RELIŅU pēdējā gaitā izvadot.

Rajona kultūras nama pūtēju orķestris

Cik salts šis rīts. Klau, vēji staigā. Un kaut kur izkaisusi Tēva balss... (S. Sīle)

Izsakām dziļu līdzjutību Inārai Griboņikai, no TĒVA atvadoties.

Saimniecību grāmatveži un rajona agrārnieciskās apvienības kolektīvs

Tas allaž nemanāmi pienāk. Parasti kā saules riets vai lēkts. Un tu pēkšņi kādā dienā jaukā leraugi, ka tev viens beļš ir slēgts. (O. Lisovska)

Skumju un atvadu brīdī esam kopā ar KONSTANCIJAS BOLTĀIS piederīgajiem. Kirova kolhoza kolektīvs

Zeme, mājā zeme. Vienmēr tu tik dārga biji man! Sodien apsedz mani silti, silti. Lai vēl mirkli man tavš siltums dots. (O. Vācietis)

Kad izskan pēdējā atvadu vārdi, skumjās un sāpēs esam kopā ar VLADISLAVA ČACA piederīgajiem.

Kirova kolhoza kolektīvs

Aizsnieg skuju klātā taka. Sniegs vēl snieg un snieg. Tev zem baltās sniega segas Dziļi jāaizmieģ. (Z. Vijupe)

Izsakām līdzjutību piederīgajiem, ALOIZIJU UTNĀNU kapu kalniņā izvadot.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

Nāve izņēma tev darbu no rokām Un uz aizsaules pagalmiem aizveda līdz.

Kāds nu stindzinošs kļusoms pār ābelēm tavām, Kuras noliektām galvām atvadām stāj. (K. Apškrūms)

Sērās noliecām galvas un izsakām līdzjutību piederīgajiem, kad pa zaļo skuju taku pēdējā gaitā aiziet ANTONA GRIBONIKA dzīves ceļš.

Padomju saimniecības «Rudzāti» administrācija un arodkomiteja

J. ULJANOVS,

Preiļu rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas VAI nodaļas priekšnieks

Redaktors **V. PETROVS**

TRANSPORTS. GĀJEJS. CEĻŠ

Uzmanību: aplēdojums!

Iestājies rudens un ziemas periods. Kāds ir stāvoklis uz ceļiem? Pirmais aplēdojums pierādīja, ka ne valsts, ne arī individuālā sektora autovadītāji laika pārmaiņām nav sagatavojušies. Daudzi no viņiem brauc ar lielu ātrumu, nešķirojot, kur asfalts ir sauss, kur pārklāts ar ledus kārtiņu. Lai gan to it labi var noteikt tīri vizuāli — aplēdojums viegli atspīd.

Sādos laika apstākļos pārsniedzot pieļauto ātrumu, šī gada 4. novembrī Preiļu rajona teritorijā bija izraisītas 5 avārijas, kuru rezultātā viens cilvēks guvis miesas bojājumus, ievērojami sabojātas piecas automašīnas.

Lai izvairītos no tamlīdzīgiem negadījumiem, nepieciešams vēlreiz pārbaudīt transportlīdzekļu tehnisko stāvokli. Īpaša uzmanība jāpievērš bremžu sistēmas regulēšanai, lai vienlaikus bremzētu visi riteņi. Jāpārliicinās, kādā stāvoklī ir autoriepas — vai tās nav pārmērīgi nodilušas. Kā zināms, riepju nodilums, kas pārsniedz atļautās normas, mazina automašīnas riteņu un ceļa virsmas saskarsmes koeficientu. Tā rezultātā transportlīdzeklim, piemīt mazāka noturība, un pārvietošanās kļūst bīstama. Braucot ar transportlīdzekļi ziemas apstākļos, jāatceras, ka bremzēšanas ceļš pagarinās vairākas reizes. Tātad distancei starp braucošiem transportlīdzekļiem jābūt krietni lielākai, nekā to pieļauj ekspluatēšanas noteikumi, kas jāievēro vasarā.

Galvenais cēlonis, kāpēc ziemas apstākļos notiek satiksmes negadījumi, — nepareiza braukšanas ātruma izvēle. Lai transportlīdzekļa pārvietošanās būtu droša, izvēloties ātrumu, jāņem vērā gan kustības intensitāte, gan vadītāja meistarība, gan tas, kādā stāvoklī ir ceļa braucamā daļa. Kā liecina prakse, ne visi šoferi, kuri teicami vada transportlīdzekļus vasaras periodā, dara to tikpat sekmīgi arī ziemā. Ja autovadītāji ievēros visus šos ieteikumus, satiksmes negadījumu uz ceļiem nebūs.

Otrs sasāpējis jautājums — bērnu nodarbošanās brīvā laikā ziemas periodā. Ar to es domāju slēpšanos, vizināšanos ar ragutiņām vai pat hokeja spēli uz ceļa braucamās daļas. Tas taču apdraud ne vien bērnu veselību, bet pat dzīvību. Seit galvenā audzināšana loma jāuzņemas vecākiem, izskaidrojot un pārliecinot pierādot bērniem, ka slēpot, vizināties ar ragutiņām vai spēlēties ceļu tiešā tuvumā ir bīstami. Dienas kārtībā joprojām ir jautājums' par transportlīdzekļu

vadīšanu iereibušā stāvoklī. Novembra pirmajās 15 dienās šī iemesla dēļ, aizturēti šādi autovadītāji: E. Pranevskis (kolhozs «Dubna»), P. Petrovs, V. Pločiņš (Leņina kolhozs), V. Gončarovs (Daugavpils PMK), V. Orlovs (remontu un celtniecības pārvalde), J. Kotāns (siera rūpnīca), J. Ziemeļis (Oškalna kolhozs), J. Sovāns (sovhozs «Rudzāti»), J. Vucens (rajona patērētāju biedrība), A. Kozeris, A. Bernis, A. Macijevskis (K. Marķa kolhozs), J. Graholskis (Latvijas Patērētāju biedrību savienības autotransporta uzņēmums), V. Urkevičs (LEMBK SPMK), A. Leumanis («Lauktechnikas» rajona apvienība), G. Zaharovs (kolhozs «Nākotne»), I. Zinovjevs (kolhozs «Krasnij Oktjabrjs»), D. Dimants (būvmaterialu un konstrukciju kombināts), V. Davidovs (dzīvokļu saimniecības pārvalde), N. Antonovs (Līvānu PMK), K. Krašovskis (Aglonas padomju saimniecība), S. Ivanovs (kūdras fabrika).

Uz šo brīdi mūsu rajonā izdoti 18 sērijas p..LT nummuri. Kārtējo reizi šo «laimīgo» vidū ir V. Orlovs (Līvānos), J. Kotāns un J. Vucens (Preiļos).

Informē 01

1987. gada 3. novembrī Līvānos, Rīgas ielā 226, veikā Nr. 19 izcēlās ugunsgrēks. Aizgāja bojā veikala ēka un ievērojama daļa tajā izvietoto materiālo vērtību. Ugunsgrēka cēloni tiek izmeklēti. Pilsoni, kurš ziņoja par negadījumu Līvānu milicijas daļai, kā arī notikuma aculieciniekus, kuriem ir kas zināms, par ugunsgrēka izraisīšanas cēloniem, līdzam zvanīt pa telefoniem 21021, 22089.

Oktobra otrajā pusē izcēlās ugunsgrēks Preiļu ciema Sondoru sādžā. Nodēģa A. Ivanānei piederošā pirts. Ugunsgrēka cēlonis — saimnieki atstājuši bez pieskatīšanas iekurinātu pirts krāsni.

Kolhozā «Sīlukalns» aizliegts ekspluatēt sešus bojātus elektriskās iestāžu iecirkņus, kuri ierīkoti, pārkaļpjot ugunsdrošības noteikumus, un divas apkures ierīces.

Par ugunsdrošības noteikumu neizpildi vai pārkāpšanu pie administratīvās atbildības sauktas 8 amatpersonas. Dažādu summu naudas sodi piemēroti: Daugavpils tehniskās apkāpes stacijas meistaram B. Iščenko; L. Briškai (veikala Nr. 48 vadītājai), kā arī kolhoza «Sīlukalns» vidējā posma speciālistiem V. Teiļānam, V. Zeimulim, P. Mičulim, J. Sondoram, J. Puzānei un R. Puzānai (izteikts brīdinājums).

S. GATOVSKIS,

Preiļu ugunsdzēsības nodaļas priekšnieks

Laikraksts «Leņina Karoģ» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Кароģ» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, ул. ГСР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNI: redaktors — 22059, redaktora vietnieki — 22154, sekretariāts — 21769, agrārnieciskā kompleksa, kultūras un sporta nodaļas — 21759, partijas dzīves, skolu un vēstulu nodaļas — 21996, vietējo padomju darba, rūpniecības un celtniecības nodaļas — 21985, grāmatvedība, uzziņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 14 046 eks. (latv. val. 9979 eks., krievu val. 4067 eks.).

1. nos. iespiedoksnis. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400, Daugavpils, Valkas ielā-1. Indekss 68169. Pas. 1639.